

CONSECINȚE ALE POZITIVITĂȚII UNOR MATRICI

Constantin P. NICULESCU

Problema 35 din capitolul XVI a binecunoscutei culegeri de probleme de algebră a lui Năstăescu și colaboratorii [2] cere să se arate că dacă F_1, \dots, F_n sunt multimi finite, atunci determinantul matricii $A = (a_{ij})_{i,j}$, unde

$$a_{ij} = \text{Card } (F_i \cap F_j),$$

este nenegativ. Demonstrația oferită acolo constă în a arăta că A este de forma $A = B^T B$, pentru o anume matrice $B \in M_n(\mathbb{R})$. În realitate, un rezultat mult mai precis și mai general funcționează, iar scopul notei de față este acela de a-l relifica, urmând ca însă cea mai naturală, aceea a teoriei spectrale a matricilor autoadjuncte.

Începem deci cu o scurtă prezentare a acestei teorii. Cititorul interesat poate consulta cartea de Algebră liniară a lui I. M. Gelfand [3] pentru detalii suplimentare. Foarte instructivă este și culegerea de probleme a lui I. M. Glazman și Iu. I. Liubici [4].

Spectrul unei matrici $A \in M_n(\mathbb{C})$ se definește ca fiind mulțimea $\sigma(A)$ a tuturor numerelor complexe λ pentru care matricea $\lambda I - A$ nu este inversabilă. Neinvertibilitatea lui $\lambda I - A$ este echivalentă cu faptul că sistemul omogen

$$(\lambda I - A)x = 0 \tag{1}$$

are soluții nebanale. Valorile $\lambda \in \mathbb{C}$ pentru care există vectori $v \in \mathbb{C}^n$ nenuli astfel că $Av = \lambda v$ poartă numele de **valori proprii** ale lui A . În acest mod, spectrul lui A constă din totalitatea valorilor proprii ale sale.

Neinvertibilitatea unei matrici este echivalentă de asemenea cu faptul că determinantul ei este nul. Prin urmare, spectrul constă din totalitatea rădăcinilor aşa numitului **polinom caracteristic** al lui A ,

$$\begin{aligned} P_A(\lambda) &= \det(\lambda I - A) = \\ &= \lambda^n - \text{Trace } A \cdot \lambda^{n-1} + \dots + (-1)^n \det A. \end{aligned}$$

Prin termenul de **multiplicitate** a unei valori proprii vom înțelege dimensiunea subspațiului vectorial $\text{Ker}(\lambda I - A)$, iar aceasta coincide cu multiplicitatea lui λ ca rădăcină a polinomului caracteristic.

Relațiile Viète ne arată că

$$\text{Trace } A = \sum_{k=1}^n a_{kk}$$

este egal cu suma valorilor proprii, luate cu multiplicitatea lor, iar $\det A$ este egal cu produsul valorilor proprii, luate cu multiplicitatea lor.

O matrice $A \in M_n(\mathbb{C})$, se zice că este **autoadjunctă** dacă

$$\langle Ax, x \rangle = \langle x, Ax \rangle \quad \text{pentru orice } x \in \mathbb{C}^n; \tag{2}$$

aici $\langle \cdot, \cdot \rangle$ desemnează produsul scalar euclidian pe \mathbb{C}^n , definit prin formula

$$\langle x, y \rangle = \sum_{k=1}^n x_k \overline{y_k}$$

unde $x = (x_1, \dots, x_n)$ și $y = (y_1, \dots, y_n)$. Este imediat că o matrice $A = (a_{ij})_{i,j} \in M_n(\mathbb{C})$, este autoadjunctă dacă și numai dacă este egală cu **ad-juncta sa**, $A^* = (a_{ij}^*)_{i,j}$, unde

$$a_{ij}^* = \overline{a_{ji}} \quad \text{pentru orice } i, j \in \{1, \dots, n\}.$$

Teorema 1. Spectrul oricărui matrice autoadjunctă A este constituit numai din numere reale.

Demonstrație. Fie $\lambda = \alpha + i\beta$ cu $\beta \neq 0$. Atunci

$$\langle \lambda x - Ax, x \rangle - \langle x, \lambda x - Ax \rangle = 2\beta i \|x\|^2$$

astfel că aplicând inegalitatea Cauchy-Schwarz obținem

$$2|\beta| \cdot \|x\|^2 \leq 2\|x\| \cdot \|\lambda x - Ax\|$$

de unde rezultă că sistemul $Ax - \lambda x = 0$ nu are soluții nenule i.e., $\lambda \notin \sigma(A)$. ■

Vom spune că o matrice A (necesar autoadjunctă) este **pozitivă** (și notăm $A \geq 0$) dacă

$$\langle Ax, x \rangle \geq 0 \quad \text{pentru orice } x \in \mathbb{C}^n.$$

Lemă. *Toate valorile proprii ale unei matrici A pozitive sunt numere pozitive.*

Se poate arăta că $A \geq 0$ dacă și numai dacă $\sigma(A) \subset [0, \infty)$. Vezi orice curs universitar de Algebră liniară, de exemplu [3], sau [7].

Demonstrație. Într-adevăr, dacă $\lambda \in \sigma(A)$, atunci potrivit unei observații de mai sus ar exista un vector nenul v astfel încât $Av = \lambda v$. Or,

$$0 \leq \langle Av, v \rangle = \lambda \langle v, v \rangle$$

și cum $\langle v, v \rangle > 0$, concludem că $\lambda \geq 0$. ■

Lema de mai sus este importantă deoarece permite reformularea matricială a inegalităților clasice privind funcțiile simetrice elementare. Spre exemplu, inegalitatea mediilor se poate reformula astfel: Fie $A \in M_n(\mathbb{R})$ o matrice pozitivă. Atunci

$$\frac{1}{n} \operatorname{Trace} A \geq (\det A)^{1/n}$$

cu egalitate dacă și numai dacă $A = \lambda \cdot I$ pentru un anume număr $\lambda \geq 0$. Indicăm în continuare o importantă clasă de matrici pozitive, pusă în evidență de teoria așa numiților determinanți Gram. Pentru aceasta avem nevoie de noțiunea de produs hermitic.

Fie E un spațiu vectorial peste corpul \mathbb{C} . Numim **produs hermitic** pe E orice aplicație $B : E \times E \rightarrow \mathbb{C}$ cu următoarele proprietăți:

- i) $B(x, x) \geq 0$ pentru orice $x \in E$;
- ii) $B(x, y) = \overline{B(y, x)}$ pentru orice $x, y \in E$;
- iii) Aplicația B este liniară în prima variabilă și antiliniară în a doua variabilă.

Produsele hermitic care verifică și proprietatea

$$B(x, x) = 0 \quad \text{implică} \quad x = 0$$

poartă numele de **produse scalare**.

Teorema 2. Fie E un spațiu vectorial peste corpul \mathbb{C} înzestrat cu produsul hermitic $B : E \times E \rightarrow \mathbb{C}$.

Atunci oricare ar fi elementele $v_1, \dots, v_n \in E$, matricea A de coeficienți $a_{ij} = B(v_i, v_j)$ este pozitivă.

În particular, determinantul ei (cunoscut în literatură ca determinantul Gram al familiei v_1, \dots, v_n) este nenegativ.

Demonstrație. Avem de demonstrat că

$$\langle Ax, x \rangle = \sum_{i,j} a_{ij} a_i \overline{a_j} \geq 0 \quad \text{pentru orice } x = (a_1, \dots, a_n) \in \mathbb{C}^n.$$

Or,

$$\begin{aligned} \sum_{i,j} a_{ij} a_i \overline{a_j} &= \sum_{i,j} B(v_i, v_j) a_i \overline{a_j} \\ &= B\left(\sum a_i v_i, \sum a_i v_i\right) \geq 0. \quad \blacksquare \end{aligned}$$

În cazul produselor scalare euclidiene, determinantul Gram este un indicator al liniar independentei familiei pentru care este calculat. Anume, el este strict pozitiv pentru familiile liniar independente și nul pentru familiile liniar dependente. Într-adevăr, presupunând că

$$\begin{aligned} \mathbf{v}_1 &= (v_{11}, \dots, v_{1n}) \\ &\cdots \\ \mathbf{v}_n &= (v_{n1}, \dots, v_{nn}) \end{aligned}$$

un calcul simplu ne arată că

$$\begin{aligned} \det \begin{pmatrix} \langle v_1, v_1 \rangle & \dots & \langle v_1, v_n \rangle \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \langle v_n, v_1 \rangle & \dots & \langle v_n, v_n \rangle \end{pmatrix} &= \det \left(\begin{pmatrix} v_{11} & \dots & v_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ v_{n1} & \dots & v_{nn} \end{pmatrix}^* \begin{pmatrix} v_{11} & \dots & v_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ v_{n1} & \dots & v_{nn} \end{pmatrix} \right) \\ &= \left| \det \begin{pmatrix} v_{11} & \dots & v_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ v_{n1} & \dots & v_{nn} \end{pmatrix} \right|^2. \end{aligned}$$

Ce rezultate include Teorema 2?

În cazul spațiului euclidian \mathbb{C}^n , considerând două elemente arbitrară u și v din \mathbb{C}^n , urmează că

$$\det \begin{pmatrix} \langle u, u \rangle & \langle u, v \rangle \\ \langle v, u \rangle & \langle v, v \rangle \end{pmatrix} \geq 0 \quad (3)$$

cu egalitate numai dacă u și v sunt liniar dependente. Or (3) reprezintă inegalitatea Cauchy-Schwarz

$$|\langle u, v \rangle|^2 \leq \langle u, u \rangle \langle v, v \rangle,$$

care se poate extinde la cazul general al produselor hermitice, de aceeași manieră (nu și cazul de egalitate).

Fie (X, Σ, μ) un spațiu cu măsură finită; aceasta presupune că Σ este o σ -algebră de părți ale lui X și $\mu : \Sigma \rightarrow [0, \infty)$ este o măsură σ -aditivă. Pe spațiul $L^2(X, \Sigma, \mu)$ (al funcțiilor având pătratul modulului integrabil) se poate considera produsul hermitic

$$(f, g)_{L^2(\mu)} = \int_X f(x) \overline{g(x)} d\mu$$

și funcționează concluzia Teoremei 2. Deoarece funcția caracteristică χ_A a oricărei mulțimi $A \in \Sigma$ aparține spațiului $L^2(X, \Sigma, \mu)$, rezultă că pentru orice familie de mulțimi A_1, \dots, A_n din Σ , matricea de coeficienți

$$\begin{aligned} a_{ij} &= \int_X \chi_{A_i}(x) \overline{\chi_{A_j}(x)} d\mu \\ &= \int_X \chi_{A_i \cap A_j}(x) d\mu = \mu(A_i \cap A_j) \end{aligned}$$

este pozitivă.

Problema menționată la începutul acestui articol constituie cazul particular când X este o mulțime finită, $\Sigma = \mathcal{P}(X)$, iar μ este măsura de cardinalitate a părților lui X . A se compara cu cazul cîmpurilor clasice de probabilitate.

Produsele hermitice nu sunt neapărat atașate spațiilor cu măsură. Astfel, pe algebra $M_n(\mathbb{C})$ (algebră pe care este definită operația de adjuncție) putem considera produsul hermitic

$$\langle A, B \rangle = \text{Trace } B^* A$$

și, corespunzător, putem dispune de concluzia Teoremei 2. Inegalitatea Cauchy-Schwarz se citește în acest caz:

$$|\text{Trace } B^* A|^2 \leq \text{Trace } A^* A \cdot \text{Trace } B^* B, \text{ pentru orice } A, B \in M_n(\mathbb{C}).$$

Dorim în încheiere să ridicăm o problemă deschisă legată de generalizarea Teoremei 2.

\mathbb{C} și $M_n(\mathbb{C})$ constituie exemple de C^* -algebri. Vezi cartea lui R. Cristescu [1] pentru terminologie.

În Matematica avansată a timpurilor noastre se utilizează conceptul de pre- \mathcal{A} -modul Hilbertian pentru următoarea generalizare a spațiilor cu produs hermitic. Vezi [5].

Fie \mathcal{A} o C^* -algebră, cu normă $\|\cdot\|$.

Un pre- \mathcal{A} -modul Hilbert este un spațiu vectorial complex E , care este un \mathcal{A} -modul (la dreapta) înzestrat cu o aplicație $\langle \cdot, \cdot \rangle : E \times E \rightarrow \mathcal{A}$, care este liniară în prima variabilă și satisfac următoarele relații pentru orice $x, y \in E$ și orice $b \in \mathcal{A}$:

- i) $\langle x, x \rangle \geq 0$
- ii) $\langle x, y \rangle^* = \langle y, x \rangle$
- iii) $\langle xa, y \rangle = \langle x, ya \rangle$.

Este ușor de văzut că înmulțirea cu scalari și structura de \mathcal{A} -modul (la dreapta) a lui E sunt compatibile în sensul că

$$(\lambda x)a = \lambda(xa) = x(\lambda a)$$

pentru orice $\lambda \in \mathbb{C}$, $x \in E$, $a \in \mathcal{A}$.

Orice C^* -algebră se poate privi ca un pre-modul Hilbert în raport cu produsul

$$\langle A, B \rangle = B^* A.$$

Să observăm de asemenea că orice spațiu vectorial complex înzestrat cu un produs hermitic constituie un pre- \mathbb{C} -modul Hilbert pentru orice $x, y \in E$ și orice $a \in \mathcal{A}$.

Care este analogul Teoremei 2 în cazul pre-modulelor Hilbert? Chiar și chestiunea analogului inegalității Cauchy-Schwarz este deschisă în acest context. Într-o comunicare [6] la a XVII-a Conferință de Teoria Operatorilor de la Timișoara (22-26 iunie 1998) am propus următorul candidat al unei inegalități Cauchy-Schwarz generalizate:

$$|\langle x, y \rangle| \leq \frac{1}{2} (u^* \langle x, x \rangle^{1/2} u + v^* \langle y, y \rangle^{1/2} v) \quad (4)$$

unde u și v sunt elemente convenabile din \mathcal{A} cu $\|u\| \leq \|y\|^{1/2}$ și $\|v\| \leq \|x\|^{1/2}$.

Inegalitatea (4) este simplă în cazul algebrelor \mathcal{A} comutative, dar cazul general pare dificil de soluționat în acest moment.

Bibliografie

1. R. Cristescu, *Analiză funcțională*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1979.
2. C. Năstăescu, C. Niță, M. Brandiburu și D. Joița, *Exerciții și probleme de algebră, clasele IX-XII*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1981.
3. I. M. Gelfand, *Lecții de algebră liniară*, Ed. Tehnică, București, 1953.
4. I. M. Glazman și Iu. I. Liubici, *Analiza liniară pe spații finit-dimensionale*, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1980.
5. K. K. Jensen and K. Thomsen, *Elements of KK-theory*, Birkhäuser, Boston-Basel-Berlin, 1991.
6. C. P. Niculescu, *Converses of the Cauchy-Schwarz Inequality in the C^* -framework*, Analele Univ. Craiova, 1999.
7. G. E. Šilov, *Analiză matematică. Spații finit dimensionale*. Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1983.

MATRIX POSITIVENESS CONSEQUENCES

Abstract. Starting with a proposed problem in [2] (Problem no. 35 in Chapter XVI) which asks to prove that the determinant of the matrix with where are finite sets, is positive, we announce and prove a more general result, using the framework of autoadjunct matrix spectral theory.

Primit: 20.10.2000

Universitatea din Craiova
Facultatea de Matematică și Informatică
Str. A.I.Cuza 13, Craiova 1100
E-mail:tempus@oltenia.ro